

20 Mill. Kr. i samtlige Banker og Sparekasser, som Staten direkte har — derfor have vi ikke disse 20 Millioner disponible. Thi disse 20 Millioner ere allerede anbragte. Og paa samme Maade gaar det med de Kapitaler, baade private og Fyrster have. Jeg ved for Resten ikke, hvilke danske Fyrster der have flere Hundrede Millioner. Men ogsaa disse Penge, hvis nogen ejer saa mange Penge, ere jo desværre bundne i Forvejen og kunne ikke anbringes to Gange.

Endelig maa jeg sige, at naar vi næste Gang komme til en Arbejdsløshedsperiode, vil jeg haabe, at det er muligt at nærme sig den mere forberedt, end man er denne Gang, dels ved, at de offentlige Arbejder ere bedre fordelte, og dels og navnlig ved, at vi maaske i Tide have faaet taget det Spørgsmaal op, om der ikke skulde findes en Art Arbejder, som Staten, detoffentlige, kunde sætte i Gang paa en saadan Maade, at der gøres noget nyttigt, produktivt Arbejde, uden at dette Arbejde just kom til at konkurrere med Arbejde af anden Art. Det er særlig en æret Gruppefælle af mig, det ærede Medlem fra Svendborg (W. Neergaard), der omgaas meget med den Tanke, og jeg synes allerede, han har faaet den indenfor en faisabel Form. Men jeg skal ikke komme nærmere ind paa det, idet jeg haaber, han kan bevæge min Gruppe til at tage Initiativet i denne Sag. Jeg skal derfor ikke omtale den mere. Men jeg vil gentage, at jeg vil gerne gaa med til offentlig Understøttelse for at sætte Arbejdsløsheds-kasserne i Stand til vedblivende at fungere og fungere vel og til at bøde paa den nu bestaaende Arbejdsløshed. Men jeg foretrækker og kræver mest, at der sættes offentlige Arbejder i Gang. Thi jeg har sikkert Ret i at sige, at de Vælgere, der have valgt os, mig og alle mine ærede Gruppefæller, have intet imod at give en Understøttelse, men foretrække at give Arbejde frem for Understøttelse.

Hermed skal jeg tillade mig at anbefale det foreliggende Forslag til en hurtig Behandling, selv om det neppe kommer frem i den Skikkelse, hvori det er blevet forelagt.

Mads Larsen: Det interesserede mig meget at høre det vel tilrettelagte Foredrag, den ærede Ordfører for Forslagsstillerne holdt for os. Det kan ikke nægtes, at det indeholdt mange interessante Oplysninger om den Opgave, som det Forslag, vi her behandle, tager Sigte paa. Thi det er utvivlsomt, at Arbejdsløsheden er et

Fænomen, som nødvendigvis ikke kan andet end interessere enhver, der tænker alvorligt over vore Samfundsforhold i det hele taget. Thi det er i overordentlig Grad en trist og alvorlig og bedrøvelig Sag, at der er Tusinder og atter Tusinder af Familier her i Landet, som staa og daarligt vide, hvor de skulde tage det tørre Brød fra. Det er ganske sikkert. Der kunde derfor ogsaa være Anledning til ved dette Forslags Behandling at komme ind paa adskillige Betragtninger. Jeg skal afholde mig fra at gøre dette under Hensyn til, at man jo ønsker at faa Sagens Behandling ført til Ende i Dag, og jeg vil derfor kun gøre nogle enkelte Bemærkninger til de Udtalelser, der ere fremkomne fra forskellige Sider.

Naar den ærede Ordfører for Forslagsstillerne udtalte, at det er ikke sandsynligt, at der er Brug for ret mange af de arbejdsløse Haandværkere omkring i Landet, vil jeg dertil sige, at jeg tror dog, at der omkring i adskillige af vore Stationsbyer hos Haandværkerne, de næringsdrivende der, kunde findes god og vellønnet Beskæftigelse for adskillige af de arbejdsløse Fags Vedkommende. Jeg véd, at der ved adskillige Stationsbyer paa Fyn er Haandværkere, for hvem det tit og ofte har knebet at faa den fornødne Arbejdskraft, vel at mærke, ikke for en ganske kort Tid, men vedvarende. Jeg vil derfor henstille til den ærede Ordfører at bidrage sit til, at der kommer Forbindelse i Stand med de stedlige Haandværkerforeninger trindt omkring i Landet, det vil utvivlsomt i nogen Grad kunne gavne de paagældende arbejdsløse. Saa udtalte den ærede Ordfører, at de egentlige Arbejdsmand — det var maaske ikke Ordet, men i alt Fald var det Tanken — vilde jo nok kunne gøre Fyldest i Landbrugets Tjeneste, men han gik ud fra, at der ikke var nogen Brug for dem i den Tid, da der var størst Arbejdsløshed i Byerne. Jeg deler ganske den Opfattelse. Jeg er ikke i Tvivl om; at adskillige, ja, en meget stor Del af de egentlige Arbejdsmand meget vel kunne udføre Landbrugsarbejde, men jeg er enig med den ærede Ordfører i, at netop i den Periode, særlig Vinterhalvaaret, hvor den største Arbejdsløshed findes i Byerne, er der i det store og hele ikke nogen Mangel paa Arbejdskraft paa Landet, og som Følge deraf vil ikke nogen stor Procent af disse Arbejdere kunne finde Beskæftigelse paa Landet.

Den højtærede Minister udtalte, at vi først og fremmest maatte lægge Vægten